Homilie / Preek op de dertigste zondag door het Jaar, 25 oktober 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het boek Exodus *Ex. 22, 20-26*
Lezing uit de Eerste Brief van de Heilige Apostel Paulus aan de Thessalonicenzen
1 Thess. 1, 5c-10
Lezing uit het Heilige Evangelie volgens Mattheüs. *Mat. 22, 34-40*

Broeders en zusters in Christus,

Jezus is in Jeruzalem ingehaald. In de tijd zitten we in de Goede Week. Jezus heeft de tempel gereinigd en de religieuze leiders in gelijkenissen verweten, dat zij Hem niet erkennen als de Messias. Op hun beurt stellen zij Jezus vragen om Hem te strikken en te kunnen bewijzen dat Hij niet de Messias is. Maar Jezus weet altijd een antwoord te geven op hun vragen.
De farizeeën en sadduceeën zijn twee joodse stromingen die elkaar uitsluiten, maar zij vinden elkaar in hun verzet tegen Jezus.

Jezus heeft de Sadduceeën verweten had dat zij in grote dwaling verkeren in hun opvatting over de verrijzenis, want zij geloven daar niet in. De farizeeën lachen daarom nu in hun vuistje. Maar Jezus heeft ook de farizeeën teruggefloten die Jezus probeereden te vangen met hun vraag of er aan de keizer belasting betaald moet worden of niet. Ook zij moeten tegenover Jezus het onderspit delven met hun gedachten over de ware godsdienst. Ze gooien het daarom over een andere boeg. Ze sturen nu geen schriftgeleerde maar een wetgeleerde naar Jezus met de vraag: “Wat is het grootste gebod in de wet?”.

Er zijn veel wetten en geboden en het ene gebod is voornamer dan het andere. Dat kennen wij ook. In het verkeer bv. heeft rechts voorrang. Maar als je op een voorrangsweg rijdt, geldt die wet niet meer. De ene wet schakelt dan de andere wet uit. Wat is nu het grootste gebod in de wet? Het gebod dat als het ware de andere geboden uitschakelt. Zo zit dat niet in elkaar. Je kunt aan belangrijke geboden denken zoals de sabbatsrust, of dat het brengen van de juiste offers het belangrijkste is. Dan zitten we in de sfeer van verplichtingen, van geboden en verboden.

Laten we even stilstaan bij die vraag: Wat is het grootste gebod. Welk soort gebod is nu echt groot in de wet? We mogen de vraag ook anders stellen: Welk gebod maakt de wet groot? Welk gebod is de ziel van de wet? Welk gebod maakt de wet rechtsgeldig?

Het antwoord is: de Liefde. Gods wet en geboden zijn opgehangen aan de liefde. Het is de laatste zin die Jezus zegt in het evangelie van vandaag: “Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.” De liefde is de ziel van de wet, de liefde maakt de wet groot. De liefde maakt de wet rechtsgeldig.

Het is een dubbelgebod. “Gij zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk:

Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Je hoort wel eens zeggen: ‘Van het geloof moet je zoveel en je mag niks’. Mensen die dat zeggen kennen de liefde niet. Als mensen zeggen: ‘De Eucharistievieringen zijn zo saai’ dan is er ook geen liefde. Natuurlijk word je de ene keer meer geraakt dan de andere keer, maar in liefde samen zijn is nooit saai, het is een feest.

De liefde tot God is daarom het eerste gebod. Gij zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Onze naaste hoeven we niet lief te hebben met heel ons hart, met heel onze ziel en met heel ons verstand. Wij moeten God beminnen met heel ons wezen. Heel ons wezen moet in liefde met God verbonden zijn. Of andersom: Gods liefde moet ons wezen doordringen geheel en al. Maar God kan ons alleen beminnen, in liefde van ons bezit nemen als wij voor zijn liefde openstaan. Alleen de liefde mag in het diepste van ons ons bestaan binnenkomen, tot in het diepst in ons hart, van onze ziel en in ons denken, want de liefde berokkent geen enkel kwaad. Maar als wij God niet beminnen, Hem niet in ons toelaten, dan staan we open voor andere geesten en die berokkenen ons wel kwaad.

Het is door Gods liefde in ons, die ons vervult, dat wij van daaruit onze naaste kunnen beminnen als onszelf. Dat zegt Jezus ook: Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt met die liefde waarmee Ik u heb liefgehad. Als wij Gods liefde niet in ons hebben, kunnen we de naaste niet beminnen met Gods liefde, maar beminnen onszelf. Dat wordt een egoïstische liefde die verderfelijk is en moet de naaste mij beminnen. Daarmee gaat de samenleving kapot. We zitten in deze tijd wel in die cultuur.

De liefde die God is en in ons woont, maakt ons groot en maakt ons dus vrij. Dus ook de geboden van God, die opgehangen zijn aan de liefde, maken ons vrij en houden ons vrij. Als wij in liefde met God verenigd zijn, dan zul je kunnen zeggen: 'Hoort wat God aan mij gedaan heeft'. Gelijksoortig bezingt Israël het in de psalmen: 'Was God niet met ons geweest toen allen zich tegen ons keerden, dan zouden wij levend verslonden zijn, verzengd door de gloed van hun woede'. (Ps. 124) Zij leefden in Egypte onder de tirannie van de farao in slavernij. God heeft zijn volk bevrijd. Het joodse volk weet wat onderdrukking en vervolging is. Daarom mogen zij wat hun overkomen is, een ander niet aandoen.

Zo horen we in de eerste lezing. Uit eigen ervaring moeten ze geleerd hebben dat zij de medemens en de vreemdeling niet zo mogen behandelen zoals zij als vreemdelingen behandeld werden in Egypte. Dat is het gebod van de liefde.

God is een verlossende en bevrijdende God, een God die ons liefheeft tot in het diepst van ons wezen. Aan ons de opdracht de liefde die wij van God ontvangen hebben, uit te stralen en uit te dragen in de omgang met onze naaste. De wereld moet aan ons gedrag kunnen zien dat wij het volk van God zijn, dat God leeft in ons, dat wij christenen zijn door de liefde van God die in ons woont.

Het gebed en de viering van de sacramenten zijn het voedsel, de zuurstof voor de ziel, voor heel ons wezen, om God in ons te laten groeien en te laten leven. Laten we bidden als de psalmist: Leid mij langs de paden van uw geboden, daar vind ik mijn vreugde in. (Ps. 119, 35) Of zoals Paulus uiteindelijk zegt: Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Dat is de kracht een kracht die komt door de kracht van de liefde, dat is wet en profeten. Laten wij beseffen hoezeer wij door God bemind zijn! Met een eindeloze liefde heeft Hij ons lief gehad. Laten wij, en dat is het logische gevolg, die liefde doorgeven aan de wereld om ons heen.

In Maria is Gods liefde voor ons allen zichtbaar, zij straalt die liefde van God uit. Daarom noemen wij haar onze Lieve Vrouw, onze lieve moeder. Daarom bidden wij haar: Onze lieve Vrouw ter Eijk: bid voor ons. Amen.

Homily on the Thirtieth Sunday in Ordinary Time, 25 October 2026

By Frank As, pastor

Reading from the Book of Exodus *Ex. 22, 20-26*
Reading from the First Letter of the Holy Apostle Paul to the Thessalonians *I Thess. 1, 5c-10*
Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt. 22, 34-40*

Brothers and sisters in Christ,

Jesus has been overtaken in Jerusalem. In time we are in Holy Week. Jesus has cleansed the temple and, through parables, rebuked the religious leaders for failing to recognize Him as the Messiah. In turn, they pose questions to Jesus, hoping to trap Him and prove that He is not the Messiah. Yet, Jesus always has an answer for them.
The Pharisees and the Sadducees—two Jewish movements that are otherwise mutually exclusive—find each other in their resistance to Jesus.
Jesus reproached the Sadducees for being in great error in their conception of the resurrec-tion. The Pharisees are therefore now laughing in their faces. But Jesus also rebuked the Pharisees who tried to catch Jesus with their question whether taxes should be paid to Caesar or not. They too have to lose out to Jesus with their ideas about the true religion. They are therefore taking a different approach. They now send a lawyer instead of a scribe to Jesus with the question: "Which is the greatest commandment in the law?".

There are many laws and commandments and one commandment is more important than the other. We know that too. In traffic, for example, the right has priority. But if you drive on a priority road, that law no longer applies. One law eliminates the other law. What is the greatest commandment in the law? The commandment that, as it were, eliminates the further commandments. That's not how it works. You can think of important commandments such as the Sabbath rest, or that making the right sacrifices is the most important thing. Then we are in the sphere of obligations, of commandments and restrictions.

Let's consider that question for a moment: What is the greatest commandment? What kind of commandment is really great in the law? We may also ask the question differently: Which commandment makes the law great? Which commandment is the soul of the law? Which commandment makes the law legally valid?

The answer is: Love. God's law and commandments are hung up on love. It is the last sentence that Jesus says in today's Gospel: "On these two commandments hang all the Law and the Prophets." Love is the soul of the Law; love gives the Law its greatness. Love gives the Law its validity.

It is a double commandment. "You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your mind. This is the greatest and first commandment. The second is similar: You shall love your neighbor as yourself. Sometimes you hear people say: ‘Faith de-mands so much of you, and you’re not allowed to do anything.’ People who say that don't know love. If people say: 'The Eucharistic celebrations are so boring', then there is no love. Of course you are sometimes more touched than other times, but being together in love is never boring.

The love of God is therefore the first commandment. You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your mind. We are not called to love our neighbor with all our heart, with all our soul and with all our mind. We must love God with our entire being. Our whole being must be united to God in love. Or the other way around: God's love must permeate our being completely. Yet, God can only love us, take possession of us in love, if we are open to his love. Only love can enter our existence in the deepest part of us, in the depths of our hearts, souls and minds, because love does no harm at all. But if we do not love God, if we do not allow Him into us, then we are open to other spirits and they do harm us.

It is through God's love in us, which fills us, that we are enabled to love our neighbor as our-selves. If we do not possess God's love, we cannot love our neighbor with God's love, instead we love ourselves. This becomes an egoistic love that is pernicious and the neighbor has to love me. This destroys society. We are currently in that culture.

The love that is God and dwells in us thus sets us free. So the commandments of God, which are hung on love, also set us free and keep us free. If we are united in love with God, then you will be able to say: 'Hear what God has done for me'. Israel sings similarly in the psalms: 'Had God not been with us when all turned against us, we would have been devoured alive, scorched by the glow of their anger'. (Ps. 124) They lived in Egypt under the tyranny of the pharaoh in slavery. God has set His people free. The Jewish people know what oppression and persecution are. Therefore, they must not do to others what they themselves once endured.

That is what we hear in the first reading. They must have learned from their own experi-ence that they should not treat their fellow man and the stranger as they were treated as strangers in Egypt. That is the commandment of love.
God is a redeeming and liberating God, a God who loves us to the very depths of our being. It is up to us to radiate and propagate the love we have received from God in our communi-cations with our neighbor. The world should be able to see from our behavior that we are the people of God, that God lives in us, that we are Christians through the love of God who dwells in us.

Prayer and the celebration of the sacraments serve as nourishment, the oxygen for the soul, for our whole being, allowing God to grow and live in us. Let us pray like the psalmist: Lead me along the paths of your commandments, for in them I find my joy. (Ps. 119, 35) Or as St. Paul finally puts it: I no longer live, but Christ lives in me. That is the power and a power that comes through the strength of love, that is law and prophets. Let us realize how deeply we are loved by God! He loves us with infinite love. Let us, and this is the logical consequence, pass on that love to the world around us.

In Mary, God's love for all of us is visible, she radiates that love of God. That is why we call her our lovable Lady, our dear mother. That is why we pray her: Our lovable Lady of Eijk: pray for us. Amen.